

20 ГОДИНА
ОБРЕНОВАЧКИХ
СЛИКАРА

Б. ВУЈЧИЋ
И. ВИЋИЋ

ДОМ ЈНА ОБРЕНОВАЦ,
ОД 9. II ДО 20. II 1979.

У доба научно-фантастичних романа и дајцест литературе, у години коју већ сада многи, чини се с правом, називају годином НЛО летилица, Вићићева и Вучићева платна налазе дубљи друштвени, филозофски и литерарни миље, налазе оквир који им је у време њихових надреалистичких првенаца, у оно по мало романтиком патинирано време педесетих и шездесетих година, недостајао.

Године што су прохујале попут њихових дон Кихота поред неосвојивих ветрењача космичких, само су потврда филозофског уверења оних уметника да је будућност време у коме живимо, да је то, истовремено, шанса да своје веома неспоразумне заменимо епохом хармоније.

Чудан је и неухватљив пут којим Вићић и Вучић корачају до свог уметничког и филозофског опредељења. У питању је, могло би се рећи, својеврстан контрапункт визуелног доживљаја и идеје.

Иза сликаних површина, иза предела њихових имагинативних мозаика, непоновљивом снагом и рафинираним поетским ритмом, јавља се васељенско светло Вићићево и халуцинативна строфа Вучићева.

Увек из равни сплике занески у густом библијском млазу песничка поента Вићићеве драме. Несумњиво је присуство драматургије у Вићићевом делу. Она благајајућа светлост трага представља својеврсну аристотеловску катарзу у делу овог ствараоца.

Вучићево платно мисаоно и лирско, препуно је сете. Када се дубље зарони у његов свет, као ефемерност сликарних предмета заживи у свету нове реалности, његов страх од могућег обезличења човека као да добија свој пуни смисао.

Њихов први сусрет са публиком било је то у Обреновцу 1958. године, значио је истовремено и њихов програм и њихов манифест. Прве године, као што то обично бива, противчу у знаку њиховог трагалаштва. Јављају се екстеријери и архитектура Обреновца, ливаде после поплаве и питорески пејсаж забрански.

У периоду од 1960. до 1968. године Вићић је заокупљен механичким инсектима. Реч је о делима чија је идеја саопштена представљањем само најужнијих елемената. Вучић слика утрине виђене у детинству и трагове ветрова, стварајући тако надреалну атмосферу као особени израз свог погледа на свет.

Почетак бунта против рата и злоупотребе енергије тема је Вићићевог циклуса „Поплавништа“. Управо ту се јавља поетско светло које ће у његовим каснијим остварењима добити много значајнију улогу. У то време, 1968-1974. године, Вучић слика чудне одаје у којима се налазе завештани разни мерни уређаји. Реч је о предметима које је човек завештава вечности.

Вићић је тренутно заокупљен истраживањем односа материје, простора и времена, стављајући у жижију својих анализи енергију и опасност од њеног неразумног коришћења. Вучић у оквиру својих мрежа саопштава своје мисли и фантастична виђења о људском постојању.

Вучићево и Вићићево двадесетогодишње интензивно бављење сликарском уметношћу оставило је дубок и надасве плодан траг у уметности овога краја. Зато с правом верујемо да ћемо бити сведоци њихових нових уметничких узлета. Овом изложбом они нас уверавају у то.

Павле Николић

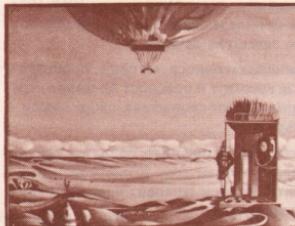
БРАНИСЛАВ ВУЈЧИЋ

Рођен 1926. године у Долову крај Панчева.
Сликарство учио самостално. Члан
УЛУС-а од 1972. године.

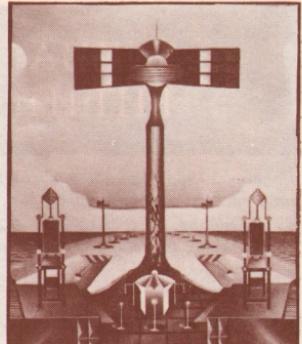

И З Л О Ж Б Е:

- Четири обреновачка сликара 1958. год. Дом ЈНА Обреновац.
- „Млади-ликовно стваралаштво“ 1959. године, изложбени павиљон Масарикова, бр. 8, Београд (изложба уз јубилеј 40 година КПЈ и СКОЈ-а).
- Обреновачки сликари 1960. године, Дом омладине. Обреновац.
- Обреновачки сликари 1968. године, Дом ЈНА, Обреновац.
- Обреновачки сликари 1969. године, Дом ЈНА, Обреновац.
- Сликари и цртежи (самостална изложба) 1969. године, Друштвени клуб, ИГП „14. октобар“ - Обреновац.
- Обреновачки сликари 1970. године, Дом ЈНА, Обреновац.
- Обреновачки сликари - „Сликарско собратије“ 1970. године, Градска библиотека - Ваљево.
- Обреновачки сликари 1971. године - Мионица. Народни универзитет (изложба поводом 30. годишњице устанка и револуције, прославе Дана ЈНА и отварања пута Мионица - Дивчибаре).
- Обреновачки сликари - „аутентичке имагинације“ - 1971. године, Дом ЈНА Обреновац.
- Поклон изложба сликара СР Србије галерија у Бару, 1971. године - Ваљево.
- Слике, графики, скulpture - новопримљени чланови УБУС-а 1972. године - Београд.
- Изложба југословенских уметника „Бердаг“ - Кладово 1972. године.
- Салон УЛУС-а 1972. године - Београд.
- Новембарски уметнички салон 1972. године, Ваљево.
- Обреновачки сликари „Психогени путеви“ - 1972. године, Дом ЈНА, Обреновац.
- Јесења изложба УЛУС-а 1972. године, Београд.
- Пролећна изложба УЛУС-а 1973. године, Београд.

- Изложба УЛУС-а поводом 100. годишњице смрти Надежде Петровић, Љубљана, Марибор, Котор - 1973. године.
- Изложба УЛУС-а 1973. године, „Галеника“ - Земун.
- Обреновачки сликари 1973. године, Дом ЈНА Обреновац.
- Новембарски уметнички салон 1973. године, Народни музеј Ваљево.
- Јесења изложба УЛУС-а 1973. године, Дом синдиката, Београд.
- Пролећна изложба УЛУС-а 1974. године, Београд.
- Обреновачки сликари 1974. године, Обреновац.
- Обреновачки сликари 1975. године, Обреновац.
- 16. октобарски салон ликовних и примењених уметности Србије 1975. године, Београд.
- „Ликовне чаролије“ - обреновачки сликари на Београдском сајму „Зимске чаролије“ 1976. године, Београд.
- Обреновачки сликари 1976. године, Обреновац.
- Пролећна изложба УЛУС-а 1976. године, Београд.
- Отворени октобарски салон 1978. године - Земун, Галерија „Пинки“.

О Вујчићевом сликарском делу објављено је преко педесет приказа у домаћој и странијој штампи. У неколико макова програми Радио Телевизије Београд доносили су ликовне осврте на дело овог уметника.

СЛИКЕ У МУЗЕЈИМА И ГАЛЕРИЈАМА

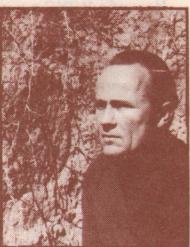
- Галерија „Биљарда“ - Цетиње, СР Црна Гора.
- Градска галерија у Бару, Бар, СР Црна Гора.

СЛИКЕ ИЗВАН ЗЕМЉЕ

- Берн, Швајцарска
- Токио, Јапан

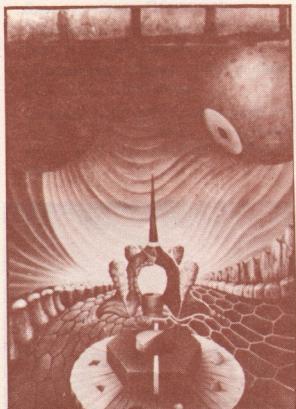
ИЛИЈА ВИЋИЋ

Рођен је 1931. године у Смедереву. Завршио средњу техничку школу, радио одсек, 1952. године у Београду. У сликарству се самосталне формирао.

ИЗЛАГАО САМОСТАЛНО:

У Београду 1967. године у Галерији Културног центра; 1968. године у Галерији Коларчевог народног универзитета; у Галерији Народног уметништва „Веселин Маслеша“; у Баричу 1977. године у „Првој искри“.

у Хелсинкију 1978. године у Галерији „Арте Графице“.

ГРУПНО ИЗЛАГАО:

У Обреновцу 1958. године, „Четири обреновачка сликара“ у Дому ЈНА. Обреновачки сликари 1960, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976. и 1977. године.

Са Д. Момчиловићем 1967. године у Обреновцу и Врњачкој Бањи. У Мионици 1971. године са Б. Вујчићем. Изложба обреновачких сликара поводом 30. година устанка и револуције, прослава Дана ЈНА и отварање пута Мионица – Дивчибаре.

У Ваљеву 1970. године – „Изложба обреновачких сликара“. Поклон изложби сликара СР Србије галерији у Бару, у Ваљеву 1971. године. У Ваљеву 1971. и 1972. године на „Новембарском уметничком салону“ у галерији Народног музеја. У Београду на изложби „Београд инспирација сликар“ 1976. године (Галерија Културног центра).

У Паризу 1976. године на XVII интернационалном париском салону.

Париз-југ. У Паризу на салону минијатуре у галерији 55.

Добитник дипломе признања за сликарство на XVII интернационалном салону 1976. у Паризу. Слике му се налазе у галерији барског музеја и

у приватним колекцијама у Југославији, Француској, Шведској, Норвешкој и ФИНСКОЈ.

Живи и ради у Обреновцу, Војводству Мишића, 245.

КРИТИКЕ

— БОРБА, УТОРАК,
22. АПРИЛ 1958.
ГОДИНЕ

ЧЕТИРИ ОБРЕНОВАЧКА СЛИКАРА

Озбиљност прилажења уметничким раду и одређена сликарска концепција, спроведена зрело, одликује четири обреновачка сликара. Њихов деби је оцртан сталоженошту и строгошту.

Илија Вићић нежно и ведро, ликовно одређено, даје мотиве са прибрежја Саве, као и Бранислав Вујчић. У пределу „Дубровник“ Вујчић даје озбиљну и комплексну ликовну проблематику, аутентично ликовно решење. Вићић тако са пределом из Титовог Ужица залази у сасвим одређено и успело решење проблема облика и боје.

Ђорђе Поповић

— ПОЛИТИКА, СРЕДА
8. ЈАНУАР 1969.
ГОДИНЕ

ДВЕ ЈАНУАРСКЕ ИЗЛОЖБЕ

Илија Д. Вићић: Случај овог сликара донекле је необичан јер он у Обреновцу долази до сличних ре-

шења као пре сто година француску илустратор и графичар Грандвали, кога надреалисти с основом могу убројати у свог далеког предходника.

Вићић интересује један посебан свет у коме бизарни инсекти имају главну улогу. Уз то је развијена изванредна осећајност за ликовни однос према мотиву у коме се смењују или прожимају контрасти чудних облика, као носиоци или елементи једне изразито ликовне драматичности.

Павле Васић

— НИН, 6. ЈУЛИ
1969. ГОДИНЕ

КРОЗ ЛИКОВНЕ ГАЛЕРИЈЕ

У току једне сезоне (Галерија Коларчевог народног универзитета)

...У овом шароликом мноштву различних стваралачких индивидуалности било је узайдно тражити један ликовни концепт, а и једначност по вредности. Шарм изложбе је у разноврсности израза, у разноликости ликовних оријентација, у ономе што сваки уметник предлаже као своје и особено. У тој прегрети остварења, на изложби компонованој од поклоњених, али разумљиво не и најбољих остварења појединих аутора, издавају се дела: Ђ. Ђокића, Љ. Блажен-

са, И. Вићића, А. Краљића, Б. Бема и М. Цмелића.

Синиша Вуковић

ПРОСВЕТНИ ПРЕГЛЕД, СРЕДА 4. НОВЕМБАР 1970. ГОДИНЕ

...Крајњи домет Вићићевог сликарства су пространства мисли и духа освојена у аутентичној стваралачкој авантури. У његовом бескрају дух је слободан, али неотуђен и у томе је људска вредност овог сликарског подухвата. Вићићеву визију виталном и оптимистичком. Међутим, та ведрина није без опорости и опомене на несавршено и трагично.

Миленко Радовић

Paris sud 1976

Par Bernard Gantron

...Ilijia Vicic-Ika fait joner effet de limiere sur une vision tragique.

ПРОСВЕТНИ ПРЕГЛЕД, 4. НОВЕМБРА 1970. ГОДИНЕ

ОБРЕНОВАЧКИ СЛИКАРИ

Бранислав Вујчић је на свој начин кренуо у истраживање непознатог. Његово сликарство је фини спој мисаоног и лирског. Он најчешће преу-

зима извесне предмете из баналног света, али их поставља у односе и околности у којима ишчезава њихова обичност и ефемерност, да би постали елементи једне нове, условно говорећи, реалности. Са безбрзом детаља он остварује пуну равнотежу и целиснодост ликовних феномена. Његов свет меланхоличан и тужан није без извесне ненаметљиве врлине и наде. Вујчићево сликарство је несумњиво. Оно је узбуђиво сведочанство о истинском нерву и умењу.

Миленко Радовић

КАТАЛОГ

Бранислав Вујчић

1. Сутон на утрини	уље 1968. год.
2. М а к	уље 1968. год.
3. Ветровита узвишица	уље 1969. год.
4. Жуто звено и љуљашке	уље 1969. год.
5. Латице ветра	уље 1969. год.
6. Пловеће виме	уље 1969. год.
7. Утрински летопис	уље 1969. год.
8. Медитерански каро кан	уље 1970. год.
9. Поновни сусрет са капетаном Немом	уље 1971. год.
10. Пластични импулси	уље 1971. год.
11. Почетак нове илузије	уље 1971. год.
12. Тајна годишњег доба	уље 1972. год.
13. Језерска дуга	уље 1973. год.
14. Долина бившег мора	уље 1975. год.
15. Користи празнине	уље 1976. год.
16. Прозор неба и прозор земље	уље 1977. год.
17. Час ослобођења	уље 1978. год.
18. Временски календоскоп	уље 1977. год.
19. Мртве пристаништа	уље 1978. год.
20. С об а	уље 1974. год.

КРОЗ

Илија Вићић	
1. Оргије нуклеуса	
2. Сваштање	
3. Плави стражар	
4. Дарови поплаве	
5. Залазак	
6. Сунчева улица	
7. На црвеном месецу	
8. Огледало за три Еве	
9. Кратко јутро и дugo вече	
10. Пред брачно прорицање	
11. Пролог	
12. Протуберанца	
13. Црвена дуга	
14. Летња позорница у Топчидеру	
15. Соба с плавим цветом	
16. Аутопортрет	
17. Летећа икебана	